Architektura sterowana zdarzeniami

Projektowanie i programowanie systemów internetowych II

mgr inż. Krzysztof Rewak

26 listopada 2019

Wydział Nauk Technicznych i Ekonomicznych Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy

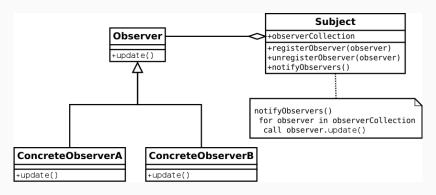
Plan prezentacji

- 1. Obserwatorzy
- 2. Zdarzenia
- 3. Kolejkowanie zdarzeń
- 4. EDA
- 5. Podsumowanie

Jesteś obserwowany

Zanim przejdziemy do omawiania aplikacji sterowanych zdarzeniami, chciałem krótko przypomnieć o wzorcu projektowym **obserwator** (ang. *observer*).

UML

Rysunek 1: Diagram UML obserwatora

Wzorzec Obserwator

```
public class User implements Observer {
    @Override
    public void create(Observable observable) {
        observable.createEmptyProfile();
    }
}
```

Współczesne frameworki zazwyczaj umożliwają obserwowanie poprzez podpięcie się do kilku $zdarze\acute{n}$ towarzyszących modelom.

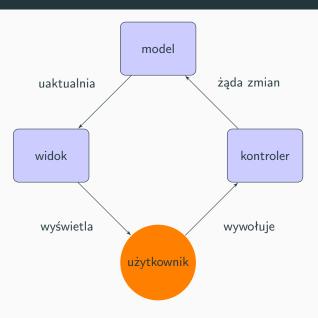
Przykładowo mogą to być:

retrieved, creating, created, updating, updated, saving, saved, deleting, deleted, restoring, restored.

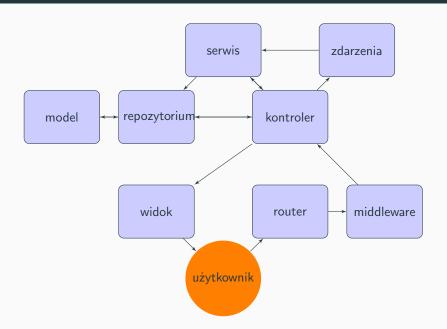
Korzystanie z obserwatorów to pierwszy krok do korzystania z architektury sterowanej zdarzeniami.

Zdarzenia

MVC

MVC... MRMSE?

Zdarzenia?

Proste aplikacje webowe często zachowują się algorytmicznie lub strukturalnie: pobierz zapytanie, zwaliduj dane, uruchom serwis, zapisz coś w bazie danych, wygeneruj powiadomienie, zwróć wynik.

Wiele rzeczy robimy w kontrolerach lub wydzielonych serwisach właśnie w taki sposób.

Co tu nie gra?

```
def signup(request):
 form = SignupForm(request.POST)
 user = form.save(commit=False)
 user.save()
 mail_subject = 'Activate your blog account.'
 message = render_to_string('activate_user.html', {
    'user': user.
    'token': account_activation_token.make_token(user),
 })
 to_email = form.cleaned_data.get('email')
 email = EmailMessage(mail_subject, message, to=[to_email])
 email.send()
 return HttpResponse('Confirm your email address.')
```

Co tam nie gra?

Przede wszystkim rzuca się oczy możliwość stworzenia serwisu rejestrującego użytkownika i wysyłającego email...

... albo dwóch osobnych serwisów to robiących i wywołanych w kontrolerze...

... albo wywołaniu jednego w drugim?

Zdarzenia!

A gdyby zamiast tworzyć (lub przekazywać przez wstrzyknięcie zależności) nową instację serwisu można byłoby krzyknąć do aplikacji: *ej, weź wyślij mejla*?

Lepiej?

```
def signup(request):
   form = SignupForm(request.POST)
   user = form.save(commit=False)
   user.save()
   send_activation_email.send(self, user)
   return HttpResponse('Confirm your email address.')
```

Słuchanie zdarzeń

Oczywiście ktoś musi słuchać naszego krzyczenia. Każdy framework definiuje to w nieco inny sposób, ale idea zazwyczaj jest taka sama: potrzebujemy *listenera*, który przetworzy nasze zdarzenia.

Słuchanie zdarzeń

```
class OrderShipped {
  public $order;
  public function __construct(Order $order) {
      $this->order = $order;
  }
class SendShipmentNotification {
    public function handle(OrderShipped $event) {
        $event ->(...);
    }
// (...)
event(new OrderShipped($order));
```

Czego słuchać?

Wszystkiego, czego odpowiedzi tak naprawdę nie potrzebujemy.

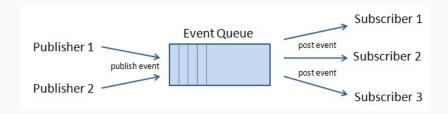
Zastanówmy się jak wiele takich akcji realizowanych jest w naszych projektach? Wszystko, co związane z wysyłaniem mejli, zapisywaniem plików, bardzo często ze zmianami w bazie danych.

Kto pierwszy, ten lepszy?

Skoro wynik niektórych operacji jest dla nas czasami nieistotny i możemy realizację takiego zadania przerzucić na zdarzenie/słuchacza to może warto byłoby zastanowić się czy te zdarzenia muszą sie wykonać synchronicznie?

Kto pierwszy, ten lepszy?

Przyjmijmy, że wysyłanie mejla to skomplikowana sprawa. Trzeba się połączyć z serwerem poczty, wyciągnąć z bazy danych użytkownika, przerenderować wiadomość i oczywiście ją wysłać. Trwa to stosunkowo długo i czy faktycznie użytkownik musi czekać na koniec zadania żeby otrzymać powiadomienie *Odbierz mejla i aktywuj konto*?

Rysunek 2: Idea kolejkowania zdarzeń

Można utworzyć w dowolny sposób kolejkę zdarzeń do wykonania i następnie za jej pomocą zarządzać ich wykonywaniem.

Korzystając z brokera wiadomości (RabbitMQ, Celery, Redis) można stworzyć kolejkę wewnątrz serwisu lub łącząc ze sobą (mikro)serwisy.

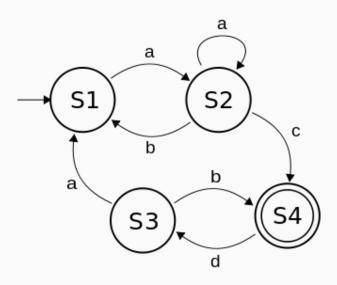
EDA

Naturalnym rozwinięciem idei zdarzeń będzie architektura sterowana zdarzeniami, czyli *Event-driven architecture*, EDA.

Najpierw definicje: **zdarzenie** powinno być interpretowane wówczas jako zmianę w stanie danego systemu.

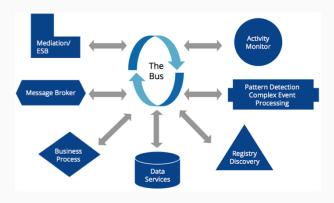
Maszyna stanu

Przy EDA zdarzenia nie są klasami samymi w sobie, a bardziej ustandaryzowanymi komunikatami, które przesyłane są do konsumentów. Taki *event* najczęściej zawiera w sobie nazwę, timestamp, flagę typu zdarzenia oraz dodatkowe dane, które będą potrzebne przy przetwarzaniu zdarzenia.

A więc: zmiena się stan użytkownika; przykładowo flaga active zmieniła swoją wartość z true na false. System powinien wyłapać taką zmianę i rozpropagować wiadomość informującą o tym zdarzeniu.

Każdy mikroserwis wchodzący w skład systemu odnotuje tę informację i zrobi to, co uzna za stosowne.

EDA może być potężnym narzędziem. Jest również coraz bardziej popularniejszym rozwiązaniem w projektach zarówno komercyjnych, jak i opensourcowych, więc warto się z nim zapoznać.

Podsumowanie

Bibliografia i ciekawe źródła

- https://en.wikipedia.org/wiki/Observer_pattern
- https://laravel.com/docs/5.6/eloquent#observers
- https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/standard/
 microservices-architecture/
 multi-container-microservice-net-applications/
 integration-event-based-microservice-communications
- https:
 //en.wikipedia.org/wiki/Event-driven_architecture
- https://brilliant.org/wiki/finite-state-machines/
- https://wso2.com/blogs/thesource/2016/05/how-you-can-increase-agility-and-expandability-with-event-day

Kod prezentacji dostępny jest w repozytorium git pod adresem https://bitbucket.org/krewak/pwsz-ppsi2

Wszystkie informacje dot. kursu dostępne są pod adresem http://pwsz.rewak.pl/kursy/6

